

mere økonomisk. Det tror jeg slet ikke, det vil blive. Jeg tror, at naar man henlægger alle disse Forretninger til Politimesteren, som har saa overmaade meget andet at tage Vare paa, vil det føre til, at man bliver nødt til, jeg havde nær sagt, at fordoble Politikredsene i Sammenligning med, hvad man havde tænkt. I alt Fald er det jo klart, at man ved at henlægge dem til Politimesteren, let overbeyrder ham, saaledes at der fremkommer en Langsomhed, som er uheldig for alle Parter.

Hvad Kommunedommere angaa, kan jeg være enig med den ærede sidste Taler (Barentsen). Jeg tror heller ikke, at de ville faa nogen som helst Betydning. Den Betydning, de have efter Lovforslaget, er, saa vidt jeg skønner, egentlig blot den, at de ere Forligsmæglere i visse Sager. De kunne nok afsige en Kendelse, men denne Kendelse faar ikke mere Betydning, end Parterne ville tillægge den. Hvis man kan ordne det saaledes, at de Smaasager, der er Tale om med Hensyn til Forligsmægling, henlægges til Mæglerne i civile Sager, vil jeg ikke have videre imod det, og jeg tror, at man derved vil naa det samme og tillige undgaa at stille Kommunedommeren i den kedsommelige Situation, som det maa være, at skulle afsige Kendelse, som han paa Forhaand ved, at Parterne ikke behøve at bryde sig det allermindste om.

Et Punkt, som jeg kortelig skal berøre, er Spørgsmaalet om Grundlisternes Dannelse efter § 51. Jeg skal ikke komme ind paa, om det bør være de kommunale Bestyrelser eller andre, der skulle danne Grundlisterne, men jeg vil gøre opmærksom paa, at saaledes som Paragraffen er affattet, kan den i hvert Fald ikke blive staaende. Det bestemmes, at Kommunalbestyrelserne og i Kjøbenhavn den samlede Kommunalbestyrelse ved et Udvalg af 4 Medlemmer, af hvilke efter Forholdstal 2 vælges af Magistraten og 2 af Borgerrepræsentanterne, skulle efter Forholdstal udvælge dem, der skulle paa Grundlisten. Dertil er for det første at bemærke, at man undgaar helst at vælge 2 efter Forholdstal. Vi bruge det f. Eks. ikke her ved Valg af Viceformændene. Det kan selvfølgelig lade sig gøre, men saa maa man i hvert Fald sige, hvad Meningen er med Valg efter Forholdstal, thi dette er jo ordnet paa en Maade i Lovgivningen, nemlig ved Valgloven for Landstinget, paa en anden Maade i vor Forretningsorden

og endelig paa en tredje Maade i Folketingets Forretningsorden. Men dernæst skulle disse 4 Personer for Kjøbenhavn vælge 1,200 for Nævningehvervet skikkede Mænd og 200 Suppleanter. Jeg ved ikke, om nogen af de ærede Medlemmer har gjort det Forsøg matematisk at udregne, hvorledes det skal gaa til at vælge dem efter Forholdstal. Man skal jo bære sig saaledes ad, at man dividerer Antallet af dem, der skulle vælges, altsaa 1,200 eller 1,400, ind i Antallet af dem, der skulle vælge. 1,200 divideret ind i 4 bliver $\frac{1}{300}$. Dernæst er det Reglen, at naar de paa-gældende have afgivet deres Stemmesedler, skulle de udtrækkes en for en, og saa snart nogen har naaet Forholdstallet, Kvotienten, skal han regnes for valgt, og hans Navn skal stryges paa Listen. Men det kan jo slet ikke lade sig gøre, for man kan ikke læse $\frac{1}{300}$ Stemme op og saa erklære vedkommende for valgt. Der maa derfor træffes en anden Ordning af Forholdet, hvorledes det nu end skal være.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Eden er jeg i det væsentligste enig med den sidste ærede Taler (Barentsen). Jeg finder, at vi gøre rigtigt i at blive staaende omtrent ved de nuværende Regler med Hensyn til Edsaflæggelsen, og jeg synes unægtelig ikke om disse Folk, som skulle kunne løbe rundt med en Attest, der ikke maa være over 2 Aar gammel, om at de have erklæret, at de ikke ere i Stand til at aflægge Ed, og som i Henhold til denne Attest skulle kunne afgive en Forsikring paa Ære og Samvittighed. Den Edsformular eller de Edsformularer, vi have, ere saaledes indrettede, at Folk i Reglen ikke kunne have noget at indvende mod at benytte dem, og jeg ved saa ikke, hvorfor man ikke skal afkræve dem Eden. Jeg er nemlig af den Mening, at selv naar Folk løbe om og sige, at de ingen Tro have, eller hvorledes de nu udtrykke det, saa er det alligevel rigtigere at lade dem aflægge Eden, thi det beror meget ofte paa en Selvskuffelse, naar de fortælle, at de ikke tro paa nogen Gud. I de allerfleste Tilfælde ligger der dybest inde noget, som gør, at de ville have Respekt, saa snart der bliver Spørgsmaal om Edsaflæggelse. Den Erfaring har i alt Fald jeg gjort.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal kaldes politiske Lovovertrædelser — i § 674 — da er jeg ganske enig med den Udtalelse, som faldt i Gaar, jeg tror fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at vi ikke kunne blive